

ner. Jeg skal blandt Andet fremhæve, at det er aldeles indlysende, at naar Fællesforfatningen skal til at gjenneføres, — og Regjeringen maa jo dog efter sine gjentagne Udtalelser endelig engang komme med den (Hør!) — saa maae vi, naar vi tage tilberligt Hensyn til alle politiske Forhold, finde det ikke uden Betænkelse, om Fællesforfatningen skulde vedtages efter Grundlovens § 100. Jeg for min Deel finder det betænkeligt, fordi jeg troer, at vi maae stræbe at gjenneføre Fællesforfatningen i den kortest mulige Tid. — Jeg haaber altsaa, at de ærede Herrer, som mulig kunde være bestemte paa, at stemme mod det foreliggende Forslag, ville indsee, at deres Stemmegivning ikke vil have den Betydning, som de maaskee selv tillægge den (Grundtvig: Nei!); thi da der er en Majoritet for at faae denne Sag afgjort snarest muligt, saa bliver Spørgsmaalet her ganske simpelt det, om den vil twinge os til at gjenneføre Sagen paa en anden Maade. De ærede Herrer's Stemmegivning har altsaa i og for sig ingen Betydning med Hensyn til at kaste Sagen; den kastes ikke derved; den vil gaae sin retlige Gang. Men den kan have visse andre Betænkelse, som jeg skal tillade mig at fremhæve. Den har den Betænkelse, at vi i Sommer komme til at arbejde noget stærkere her paa Rigsdagen. Det er det, de stemme for. De stemme for, at vi komme til at behandle Budgettet paa en særegen og ualmindelig Maade, hvilket kan have endeel Betænkelse, og de stemme for, at man, hvad jeg anseer for nødvendig, naar man ikke skal overdrive Brugen af hele det constitutionelle Maskinerie, skal have § 100 i Grundloven, uden at vi have Kjendskab til Fællesforfatningen, hvilket jeg dog maatte ansee særdeles ønskelig. Det er virkelig hele Betydningen af deres Bøtum, naar de stemme Nei (Nei! Nei!). Det er den eneste Betydning deraf, hvor der er en afgjort Majoritet for, at denne Sag skal gjenneføres; der er ingen Tvivl derom. Efterat denne Sag er fremmet saaledes som den er, saa kan jeg med fuldkommen Sikkerhed ligesaavel, som jeg siger til Regjeringen: det er uden Grund at

Jeg troer ved en Oplosning at faae flere Stemmer, da Valgene saa nylig have fundet Sted, sige til de Herrer: det er uden al Grund, naar De troer, at der ikke skulde blive den samme Majoritet paa den extraordinære Samling, som der nu er. Hverken den Ene eller den Anden kan i saa Henseende gjøre sig noget grundet Haab. Sluttelig skal jeg kun hertil sige, at jeg troer, at man i endnu højere Grad vil være enig med mig i, at det vilde være et stort Misgreb, om Ministeriet gif hen og opløste Rigsdagen, thi at opløse for at faae $\frac{3}{4}$ Stemmer, det er den urimeligste Ting af Verden; at opløse for at faae simpel Majoritet kan vel være rimeligt, men at opløse for at faae $\frac{3}{4}$ Stemmer, gjør ingen fornuftig Regjering (Catter), det er altsor usikkert, hvad Udsald det vil faae med de $\frac{3}{4}$ Stemmer, til at Regjeringen fornuftigvis skulde gaae hen og sætte en saadan Foranstaltning igjennem, og lade foretage et nyt Valg for at faae $\frac{3}{4}$ Stemmer, naar der ved selve Forfatningen er givet den et Midde, som den kan bruge, og hvorved den kan gjenneføre denne hele Sag. Dersom Regjeringen havde fuldkommen Sikkerhed for, at den kunde faae $\frac{3}{4}$ Stemmer paa den nye Rigsdag, saa vil jeg sige, den kunde mulig spare 7 til 8 Uger derved, hvilket jo vistnok ikke er uden Betydning; men da den ikke har nogen Sikkerhed derfor, saa vilde det være det Urimeligste af Verden, da den med fuldkommen Nødsighed og Sikkerhed kan gjenneføre Sagen paa den af mig antydede Maade. At det skulde frembringe noget ubehageligt Indtryk under de bestaaende Forhold, kan jeg ikke antage; naar man seer, at det ligger taabent for Dagen, at Sagen vil gaae, at man kun vil tage Sagen paa en anden Maade, og bruge de constitutionelle Midler, som ligge i selve Forfatningen, saa kan jeg ikke antage, at det vilde skabe nogen videre Ubegagelighed. Jeg tilstaaer, at en længere Udsættelse i Tiden maa være ubegagelig for den høje Person, hvis Skjæbne staaer i Forbindelse med denne Sag, men ogsaa her vil den sikre Udsigt, som er givet, meget formindre denne Ubegagelighed, og forsaavidt som man vil finde det aldeles naturligt, at en saadan særegen